

stod op og forlangte det. Dette er den rette Parallell med Polen paa dette Sted. Forøvrigt haaber jeg, at det aldrig skal komme der-til i vort Fædreland, som det kom i Polen, at vi skulde komme til at leve under saadanne Betingelser.

Da jeg nu engang har Ordet, skal jeg bemærke, at, da denne Adresse var til Forhandling første Gang, tillod jeg mig at gjøre den Bemærkning, at det forekom mig, at den egentlig ikke sagde Meget; hvad der stod i den, kunde jeg for mit Vedkommende slutte mig til, men jeg fandt ikke i den, hvad jeg helst vilde see, en Udtalelse om Tillid eller Mistillid til Regjeringen, thi det er dette, hvorpaa det efter min Mening i dette Dieblik kommer an. Dengang lod det ikke til, at Nogen vilde optage denne Tanke, og det blev endogsaa paastaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), at det var en Bei, man ikke kunde følge til Landets Frelse, troer jeg, han sagde, men jeg forstod heller ikke, hvad han meente dermed; men det glæder mig senere at have hørt omtrent den samme Anskuelse, som jeg dengang fremsatte, blive udtalt fra flere Sider, idet det nemlig i en Deel af de Foredrag, vi have hørt fra de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) og for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), er fremhævet, at det, hvorpaa det i dette Dieblik egentlig kom an, var, om vi havde Tillid til Hs. Majestæts Regjering eller ikke, thi havde vi ingen Tillid til den, saa maatte vi sige Hs. Majestæt Kongen det, men havde vi Tillid til den, da gjaldt det om, at den fik saa frie Hænder som muligt, at den ikke blev bunden ved nogensomhelst Udtalelse eller Sligt. Det Samme sagde jeg som sagt sidst, og det synes nu at have fundet nogen Udbredelse her, eftersom der fra forskjellige Sider er blevet talt derom. Saaledes som Sagen nu staaer, og da en Udtalelse herom naturligviis ikke kan komme ind i Adressen, skal jeg for mit personlige Vedkommende tillade mig at tilraade, at man vedtager Adressen i den Form, hvori Forslagsstillerne have bragt den frem her i Thinget, altsaa saaledes som den ogsaa er vedtagen i Landsthinget. Jeg troer ikke, at der udrettes noget meget stort ved

denne Adresse, men ved at vedtage den paa den Maade, som den foreligger, opnaaes der, hvad jeg ligesom de ærede Forslagsstillere selv sætter megen Priis paa, at den kommer eensartet fra begge Thing. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til de ærede Forslagsstillere af Endringsforslaget under Nr. 3, om de ikke af denne Grund vilde tage deres Forslag tilbage.

Riær: Jeg tilstaaer, at det er meget vanskeligt at følge de meget diplomatiske Talemaader, som her ere fremkomne ved denne Sags Behandling, og vi hørte navnlig et Foredrag af en af de sidste ærede Talere (H. Hage), som efter min Formening gif meget vidt, ja endogsaa saa vidt, at han sagde, at det Foredrag, som vi have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var aldeles grundløst, saaledes forstod jeg ham idetmindste (En Stemme: „modløst.“) Ja, jeg opfattede det, som om han sagde: „grundløst“, og jeg vilde da finde en Trøst, naar jeg tidligere skulde have sagt Noget, som, efter hvad jeg har hørt idag, skulde være „meningsløst“, deri, at jeg kunde blive flaaet sammen med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, hvilket vilde være en Tilfredsstillelse for mig. Jeg maa maastee tillade mig en Bemærkning ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage); han udtalte, at det i denne Adresse maatte staae klart og tydeligt udtalt ligeoverfor det danske Folk, og navnlig ligeoverfor vore Kæmpere ved Dannevirke, hvad det var, de skulde kæmpe for. Jeg vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds ved sine begavede Talemaader kunde gjøre det klart, hvad det er, de skulle kæmpe for; jeg troer, at enhver Landsoldat mener, at det, han skal kæmpe for, er Kronens Ret og Danmarks Selvtændighed, simpelthen taget saaledes, at man ikke vil taale, at fremmede Magter overskride vor rette Grændse, ikke vil tabe en eneste Fodbred af den Jord, der tilhører os; men jeg er ligesaa overbevist om, at der er mange Soldater ved Dannevirke, som ikke ane, at det er Forsætningen af 18de Novbr., de skulle kæmpe for; jeg er vis paa, at dersom det ærede Medlem kunde opløse dem